

Publicerad 2007-10-25 00:57 av BABYSTAR

Stunder av meningslöshet.

Aldrig lärde jag mig att ta sats
det tog slut innan det hann börja på riktigt.

Jag lyckades aldrig riva ner dina murar
som du hade byggt upp
är du fortfarande lika kall?

tänk så många gånger jag stängt in mig på mitt rum
höjt musiken så högt att ingen skulle höra mig
låtit in flames fylla mina öron
min hjärna, till bredden innan allting släppte

och som vackrast är jag när jag ligger där
ihoprullad i min babystarklänning
och med en tom blick
tittar ut i luften och önskar mig vara död
fan att allting är så förbannat svårt

och tänk så många gånger jag kämpat till ingen mening alls
för stunder som längre inte har någon betydelse
som glömts bort under all sorg
det var det här jag kämpade för
men jag kom ingenstans

jag gav upp
la av
för att sedan inse
att det var försent att försöka igen
och trots att jag förstör min kropp
så låter jag rakbladet falla ner på mig igen
och aldrig förr har jag varit så tragisk

rädda mig käraste jag behöver din räddning men orkar du enda fram? jag vågar inte lita på dig käraste men
om du räddar mig lovar jag att jag alltid ska finnas kvar att jag alltid ska lita på dig men då måste du rädda
mig käraste för snart är det försent och jag orkar inte andas längre rädda mig käraste

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren BABYSTAR med Poeter.se id #19581 innehar upphovsrätten